

La Mer

a poem / et digt

Johannes S. H. Bjerg

La Mer

as
the rain
falls

the clarinetist
counts
his coins

keeping
Moon River
dry

inside
his
instrument

.

what
you're

left
with

is
the sound

of
an old
bicycle

rattling

some
where

in
the street

some
where

out
of sight

out
of sight

going
home

out
of sight

out
of sight

going

home

and
night

takes
on

the same
old
emptiness

till
a clarinet
plays

La Mer

for
petty
cash

.

the
wind

in
the
city

the
wind

through
the
streets

the
wind

around
the
corners

the
wind

through
open
windows

doesn't
stay

long
enough

in
one

place

to

hear

a question

or

to

answer

one

.

for the map
of the wind

a dry
biscuit

for the veins
of the wind

100 threads
of red wool

for the eyes
of the wind

a tin
of sardines

opened

for the name
of the wind

a hushed
cry

as I
sweep
darkness

back into
the corners

of my
Danish
room

.

when
moonlight

isn't
enough

to make
a bed

for your
bed

and won't
cover
your holes

or
get the ocean
's breath

out
of the poplars'
crowns

you
knead it

into
a lover

silent
and
cold

and
just
enough

for
comfort

for
the nights

the
moon

light
won't

cover
your
holes

.

wind

no wind

or maybe

just

a little more

wind

than

no wind

or maybe

just

to notice

these fields

have been

harvested

and

you

never

know

what's

important

.

tonight

the wind
is gone

and
rain

has
taken over
the streets

the rain
too

won't
answer

any
questions

it's
busy

crashing
against

asphalt
glas
stone

metal
skin
plastic

and
getting
away
fast

to
make
room

for
more
rain

and
so

summer
ends

.

the rain
won't notice
you

the wind
won't notice
you

the streets
won't re
member
you

so you
lose your
self

in
iSpeak

hoping
to impress

a plastic
duck

.

you
can't
blame
the rain

you
can't
blame
the wind

you
can't
blame
the emptiness

of
the night

or
the wrinkled
apple

in front
of you

you
try

but

a beggar's
clarinet

starts
playing

La Mer

.

La Mer

mens
regnen
falder

tæller
klarinetlisten
sine mønter

og
holder
Moon River
tør

inde i
sit
instrument

.

dét
du
lades

tilbage
med

er
lyden

af
en gammel
cykel

der
rasler

et
sted

i
gaden

et
sted

ude
af syne

ude
af syne

ude
af syne

på
vej
hjem

ude

af syne

ude
af syne

på
vej
hjem

og
natten

iklæder
sig

den samme
gamle
tomhed

indtil
en klarinet
spiller

La Mer

for
småmønter

.

vinden

i
byen

vinden

gennem
gaderne

vinden

rundt
hjørnerne

vinden

gennem
åbne
vinduer

standser
ikke

længe
nok

et
sted

til
at høre
et spørgsmål

eller

besvare
et

.

til kortet
over vinden

en tør
kiks

til vindens
årer

100 tråde
af rød uld

til vindens
øjne

en dåse
sardiner

åbnet

til vindens
navn

et dæmpet
skrig

mens jeg
fejer mørket

tilbage til
hjørnerne

af min
danske
stue

.

når
månelys

ikke
er nok

til at lave
en seng

til din
seng

og ikke
vil dække
dine huller

eller
få havet
s åndedrag

ud
af poplernes
kroner

former
du det

til
en elsker

tavs
og
kold

og
akkurat
tilstrækkelig

til

trøst

til
de nætter

måne

lyset
ikke
vil

dække
dine
huller

.

vind

ingen vind

en smule mere
vind

end

ingen vind

eller måske
blot

at se
at
disse marker

er blevet
høstet

og

at du
aldrig
véd

hvad
der er
vigtigt

.

i nat

er vinden
borte

og
regn

har
overtaget
gaderne

regnen
vil

heller
ikke

svare
på spørgsmål

den
har travlt

med
at kaste sig
mod

asfalt
glas
sten

metal
hud
plastik

og
slippe
hurtigt

væk

for
at give
plads

til
mere
regn

og således

ender

sommeren

.

regnen
bemærker
dig ikke

vinden
bemærker
dig ikke

gaderne
vil ikke hu
ske dig

så
du fortaber
dig

i
iTale

i håb
om
at imponere

en plastik
and

.

du
kan ikke
klandre
regnen

du
kan ikke
klandre
vinden

du
kan ikke
klandre

nattens
tomhed

eller
det rynkede
æble

foran
dig

du
forsøger

men

en tiggers
klarinet

begynder
at spille

La Mer

.

La Mer, a poem / et digt
(C) 2020-2023 Johannes S. H. Bjerg

